

عینک مجلس

نمایندگان مجلس از علل ناکارایی تخصیص یارانه‌ها و راهکارهای هدفمند نمودن آنها می‌گویند.

در طی سال‌های اخیر، مسأله هدفمندسازی یارانه‌ها به یکی از مهم‌ترین مباحث اقتصادی کشور مبدل شده است. هم اکنون در میان بیشتر اقتصاددانان و سیاستگذاران داخلی در خصوص این موضوع که شیوه کنونی تخصیص یارانه‌ها در اقتصاد ایران از کارایی و کارآمدی لازم برخوردار نیست، اجماع نظر وجود دارد. لذا جملگی بر لزوم بهینه‌سازی پرداخت یارانه‌ها و تدوین برنامه‌های جامع و کارا در این زمینه تأکید دارند. در این خصوص، خبرنگار پارلمانی «اقتصاد ایران» با تئیین چند از نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی در خصوص علل ناکارایی شیوه‌های کنونی تخصیص یارانه در اقتصاد کشور و راهکارهای مناسب هدفمند نمودن یارانه‌ها به گفت و گو نشسته است. چکیده دیدگاه‌های آنان در ذیل آمده است.

قرار دهد. در کل، تا زمانی که طرحی برای اصلاح و تعدیل پرداخت یارانه‌ها وجود نداشته باشد، منابع هنگفتگی به هدر می‌رود. در حال حاضر یکی از نمونه‌های آشکار هدفمند نبودن یارانه‌ها که خسارات زیادی را از جانب آن متتحمل می‌شویم، اسراف و تبذیری است که در مصرف بنزین صورت می‌گیرد. البته برای مصرف گاز هم باید هم اکنون اعلام خطر نمود.

یارانه‌ها به سوی دهک‌های پایین درآمدی

آقای سید محسن یحیی، نماینده مردم بروجرد و عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی، ضمن تأکید بر هدفمند نبودن پرداخت یارانه‌ها در کشور، به خبرنگار «اقتصاد ایران» می‌گوید:

وقتی یارانه‌ها هدفمند پرداخت نمی‌شوند، ممکن است منافعی را برای برخی از افراد فراهم نمایند، ولی مسلم‌آمیزی آنها بیشتر از منافعشان خواهد بود. این عضو کمیته هدفمندسازی یارانه‌های مجلس با تأکید بر این که برای مؤثر و هدفمند کردن یارانه‌ها باید عوامل مختلفی را مدنظر قرارداد، می‌افزاید: حذف یارانه‌ها به این امر بستگی دارد که بیشترین تأثیر را بر چه اقلام مصرفی موردنیاز مردم خواهد گذاشت. در واقع، در صورت حذف یارانه‌ها و آزادسازی قیمت‌ها، بایستی تأثیر تورمی آن را بر زندگی مردم به ویژه افراد و گروه‌های آسیب‌پذیر محاسبه نموده و به گونه‌ای آن را جبران کنیم.

وی به یکی از طرح‌های ارایه شده در این زمینه اشاره کرده و در خصوص آن می‌گوید: یکی از پیشنهادهای مطرح شده در مورد یارانه بنزین، این بود که این فرآورده را به نرخ تمام شده در جامعه عرضه کرده و مابه التفاوت آن را به صورت مستقیم و به منظور جبران آثار تورمی افزایش قیمت بنزین، در اختیار مردم قرار دهیم. سپس به تدریج دهک‌های مشمول پرداخت یارانه تقاضی را کاهش داده و وجود حاصله را صرف پروژه‌های زیربنایی و ساختاری کنیم. در سایر کالاهای هم می‌توان از این فرمول کلی استفاده نمود. در حال حاضر بخشی از نان موردنیاز جامعه بدون یارانه در اختیار مردم قرار می‌گیرد و آثار تورمی آن هم کنترل شده است.

داشته و در میزان محبوبیت دولت و مجلس در میان مردم تأثیر گذار است. اما به اعتقاد بند، اگر دولت اهمیت موضوع را خوب و منطقی به مردم توضیح دهد، مردم هم دولت را همراهی خواهد کرد. به ویژه این که اگر دولت ۵۰ درصد از درآمد حاصل از اصلاح یارانه‌ها را به مردم به ویژه گروه‌های خاص و آسیب‌پذیر اختصاص دهد، مشکل اثرات تورمی این سیاست هم حل خواهد شد.

شجاعت تصمیم‌گیری نداریم!

آقای حسن مرادی، نماینده مردم اراک و یکی از اعضای کمیته هدفمندسازی یارانه‌ها در مجلس، با تأکید بر نبود قواعد مناسب در پرداخت یارانه‌ها در ایران به خبرنگار ما می‌گوید:

پرداخت یارانه در تمام کشورهای جهان صورت می‌گیرد، اما تخصیص آن تابع قواعد خاصی است. متأسفانه در ایران قواعد تخصیص بهینه یارانه‌ها وجود نداشته و پرداخت آنها بسیار ناکارا و لجام گسیخته است.

به اعتقاد وی، دریافت کنندگان یارانه در ایران، از یارانه‌های صوری استفاده می‌کنند و پرداخت یارانه‌ها در اقتصاد کشورمان، عادلانه نیست. زیرا در حالی که باید به یک محصول یا گروه و قشر ویژه‌ای یارانه را اختصاص بدیم، یارانه‌ها در کشور ما شامل همه اقسام جامعه می‌شود.

مرادی می‌افزاید: باید به تجربه سایر کشورها در این زمینه مراجعه کنیم. برای مثال، با توجه به این که پرداخت یارانه انرژی در کشورمان سبب قاچاق گسترش فرآورده‌های نفتی شده است، می‌توان از سیاست‌های کشور عراق در این زمینه استفاده نمود و یارانه‌ها را تعديل کرد. اما متأسفانه در بین سیاستگذاران و مجریان کشور، شجاعت و قدرت تصمیم‌گیری لازم در این زمینه دیده نمی‌شود.

این عضو کمیسیون انرژی مجلس در ادامه اذعان می‌دارد: تنها راه حل تعیین تکلیف یارانه، متعادل‌سازی تدریجی قیمت آن می‌باشد. اما دولت از طبقه بودجه‌ای که در اختیار دارد، باید طبقات و گروه‌هایی از جامعه را که احتمال دارد از این آزادسازی قیمت آسیب بینند، مورد حمایت

تنها شعار هدفمندی یارانه‌ها شنیده می‌شود

آقای سید محمد رضا میرتاج الدینی، نماینده تبریز و عضو کمیسیون فرهنگی مجلس، معتقد است که یکی از مشکلات اساسی اقتصاد کشور، هدفمند نبودن یارانه‌ها می‌باشد. میرتاج الدینی

با تأکید بر این که نحوه تخصیص یارانه‌ها در ایران، برنامه‌ریزی شده و عادلانه نیست، به خبرنگار «اقتصاد ایران» می‌گوید: با آن که هر سال رشد یارانه‌ها افزایش می‌باید، اما رضایتی از سوی اقسام مختلف جامعه ابراز نمی‌شود و تنها هزینه‌های کلان بر بودجه دولت و کشور تحمیل می‌شوند. اما اگر یارانه‌ها به صورتی عادلانه و هدفمند توزیع گردد، بسیاری از مشکلات کنونی جامعه که ناشی از فقر درآمدی است، حل می‌شود. به اعتقاد وی، اصلاح وضعیت کنونی توزیع یارانه‌ها، نیازمند همت عالی است. باید شعار هدفمندی یارانه‌ها را در عمل بیاذه کنیم، هر چند اکنون تنها شعار هدفمندی یارانه‌ها شنیده می‌شود. میرتاج الدینی در ادامه یادآور می‌شود: بنابرآمارهای مرکز پژوهش‌های مجلس، بیش از ۷۰ درصد بنزین مصرفی کشور را اقسام مرتفع جامعه مصرف می‌کنند، در حالی که طبقات پایین جامعه کمتر از ۲۰ درصد از بنزین مصرفی استفاده می‌کنند. اما اگر هزینه یارانه بنزین را صرف توسعه زیر ساخت‌ها کنیم، همه گروه‌های جامعه از آن بهره‌مند خواهند شد.

وی می‌افزاید: یکی از راهکارهای اصلاح یارانه بنزین، کوپنی کردن و راه دیگر، سهمیه‌بندی بنزین است. اما اجرای این راهکارها نیازمند توسعه وسایل حمل و نقل عمومی است. در واقع، باید بخشی از مبلغ یارانه بنزین را صرف توسعه حمل و نقل عمومی کنیم. به موازات، بر اساس یکی از طرح‌های ارایه شده در مجلس، باید بخشی از یارانه بنزین را به صورت نقدی به گروه‌های آسیب‌پذیر اختصاص دهیم. به گفته وی، دولت و بسیاری از دستگاه‌های اجرایی، موافقت خود را با این طرح اعلام کرده‌اند.

نماینده مردم تبریز با تأکید بر این که هنوز اراده جدی برای هدفمند کردن یارانه‌ها در عمل دیده نمی‌شود، تصریح می‌کند: شاید دلیل این مسأله این باشد که این تصمیم تبعات فراوانی را در پی خواهد

اداره کشور را با مخاطره رو به رو ساخته است. اما آنچه مسلم است، نمی‌توان شیوه کنونی تخصیص یارانه را در بلندمدت ادامه داد. باید هر چه سریع‌تر یارانه‌ها را به منظور بهبود وضعیت بهداشتی و درمانی و آموزشی کشور، به بخش‌های مربوطه تزریق کیم تا خدمات یاد شده رایگان عرضه شود. در عین حال، باید حمل و نقل عمومی را فرآگیر و ارزان کنیم. البته اشکال کار این جا است که مجلس در سال آخر مأموریت خود قرار دارد و دولت نیز برای انجام این کار، وسوسات زیادی به خرج می‌دهد، در حالی که راهکارهای هدفمند کردن یارانه‌ها کاملاً مشخص و روشن است. ■

در حالی که با استفاده از این شیوه، بخشی از یارانه‌های غیر مستقیم کاهش خواهد یافت. پس از آن، می‌توان یارانه‌های غیر مستقیم را به سمت فرآیند جامعی از خدمات فرآگیر مانند تأمین اجتماعی سوق داد و حتی بیمه‌های رایگان به مردم عرضه کرد. به موازات، می‌توان پول یارانه را به صورت نقدی به حساب مردم واریز کرد. همان‌طور که در کشورهای همسایه مانند کویت و امارات بخشی از یارانه‌ها به صورت نقدی به مردم پرداخت می‌شود.

وی در پایان خاطر نشان می‌سازد: متاسفانه نگرانی دولت در خصوص کاهش یارانه‌ها، روند

نماینده بروجرد در مجلس در پایان تصریح می‌کند: باید به گونه‌ای هدفمند و با درنظر گرفتن همه جوانب، اقدام به حذف یا کاهش یارانه‌ها بنمایم، زیرا اقدام به حذف یک جانب و ناگهانی یارانه‌ها، نتیجه خوبی در بر نخواهد داشت. به طور کلی، یارانه‌ها را باید به طرف دهک‌های متوسط و پایین درآمدی جامعه سوق دهیم.

یارانه‌ها: ابزار محبوبیت دولت‌ها

آقای مرتضی تمدن،
نماینده مردم شهرکرد در
مجلس شورای اسلامی،
با اشاره به تاریخچه
پرداخت یارانه در اقتصاد
ایران به خبرنگار پارلمانی
ما می‌گوید: یارانه‌ها در
شرایط اقتصادی خاص

کشور رشد پیدا کرده‌اند. اما در حالی که این شرایط امروز تغییر کرده است، متاسفانه شیوه و میزان تخصیص یارانه‌ها در کشورمان مناسب با شرایط جدید عوض نشده‌اند. از آنجایی که یارانه‌ها اهرمی برای کسب مقبولیت دولت‌ها به حساب می‌آیند، دولت‌های گذشته حاضر نبوده‌اند این اهرم را به راحتی از دست بدھند. همه این شرایط موجب شده تا سیاست‌ها و شیوه‌های تخصیص یارانه‌ها مناسب با تغییر شرایط، تغییر نکنند. اما به نظر می‌رسد دولت آقای احمدی نژاد، مصمم شده اقداماتی را در خصوص هدفمندسازی یارانه‌ها انجام دهد، هر چند این مسأله به کندي پيش مي رود.

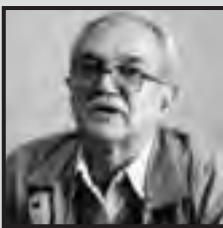
وی می‌افزاید: به دلیل این که توزیع یارانه‌ها ناکارآمد و بی‌هدف است، میزان اثرگذاری و کارآمدی آن‌ها بسیار اندک و ضعیف می‌باشد. برای مثال، یارانه نان می‌دهیم، اما مردم از کیفیت نان راضی نیستند و یا یارانه بزرگ‌ترین می‌دهیم، اما درصد کمی از مردم از این یارانه استفاده می‌کنند. به موازات، یارانه دارو می‌دهیم، اما مردم در بازار آزاد باید در جست‌وجوی داروی مورد نیاز خود باشند. بنابراین هدفمندسازی یارانه‌ها حتماً باید با جدیت دنبال شود.

این عضو کمیسیون برنامه و بودجه در خصوص سهم بالای بودجه یارانه‌ها از کل بودجه عمومی کشور، می‌گوید: در قانون بودجه سال ۸۵ کل کشور، یارانه‌های مستقیمی که به کالاهای اساسی اختصاص داده شده است، معادل چهار هزار و ۶۰۰ میلیارد تومان می‌باشد. این در حالی است که یارانه‌های غیر مستقیمی که به برق، آب، گاز و تلفن داده می‌شود به مراتب بیشتر است. بدین ترتیب، میزان یارانه‌ها به ۳۰ هزار میلیارد تومان هم می‌رسد، حال آن که کل بودجه عمرانی کشور معادل ۱۵ هزار میلیارد تومان می‌باشد.

به اعتقاد تمدن، برای کاهش بودجه یارانه‌ها، دولت بایستی میزان مصرف را تعریف کرده و در صورتی که از این میزان بیشتر شد، جرمیه دریافت کند. در حال حاضر الگوی مصرف - آن هم به صورت ناقص - تنها برای آب تعریف شده است،

یارانه نقدی = سود کار نکرده

نگاه دکتر ابراهیم رزاقی، عضو هیأت علمی دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران

آنچه در مورد کارایی ابزار یارانه در ایران شایان توجه است، گستردگی فقر می‌باشد. درصد افرادی که در کشورمان در فقر مطلق به سر می‌برند، ۱۲ تا ۱۵ درصد می‌باشد که حدود ۱۰ میلیون نفر از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند. به علاوه، حدود ۵۰ درصد جامعه ما در فقر نسبی به سر می‌برند. لذا دولت ناگزیر است تا به پرداخت یارانه روى آورده و آن را افزایش دهد. این در حالی است که در این شرایط، یارانه از کارایی لازم برخوردار نبوده و تنها همانند نوعی مسکن عمل می‌نماید که در صورت ادامه مصرف، مجبور به افزایش مدام آن خواهیم بود، تا اندازه‌ای که با اختصاص بخش بزرگی از بودجه کشور، منجر به فلنج شدن اقتصاد ملی می‌شود و حتی عواقب اجتماعی زیادی را به همراه خواهد داشت. برای مثال، پرداخت یارانه اثری در ایران منجر به شکل‌گیری فرهنگ خاصی در شهرها به ویژه شهرهای بزرگ کشور شده است که آثار بسیار منفی آن در آلودگی شهرها، گسترش بیماری‌ها، رفتارهای خودپستانه و خودخواهانه، تبلیغ فردگاری در مقابل جمع گرایی وغیره نمایان است.

زمانی که گستردگی فقر زیاد است، تنها راهکار، بهبود شرایط اقتصادی است، در حالی که پرداخت یارانه تنها برای افرادی از جامعه که به علت معلویت‌های جسمی و ذهنی) قادر به کار و فعالیت نیستند، مناسب است. نقدی کردن یارانه‌ها نیز افراد را به "سود بردن از کار نکرده" عادت می‌دهد. لذا به جای پرداخت یارانه باید به بهبود شرایط اقتصادی و بهبود کارایی سرمایه‌گذاری‌ها و افزایش تولید توجه نمود. ایجاد اشتغال به معنای واقعی، ترویج خرید کالاهای ایرانی و تشویق تولیدکنندگان از طریق سیاست‌هایی چون کاهش واردات - کالاهای مصرفی و نیمه مصرفی - از دیگر راهکارهای پیش رو هستند. اختصاص یارانه‌ها به تولید نیز می‌تواند مزایای قابل توجهی به همراه داشته باشد. در واقع، اگر کالا و خدمات با قیمت نازل تری تولید شوند، هم سود بیشتری نصیب تولیدکنندگی شود و هم مصرف کالاهای موردنظر خود را با قیمت‌های پایین دریافت خواهند نمود. در حال حاضر حتی کشورهای توسعه یافته نیز سالانه حدود ۴۰۰ میلیارد دلار از بودجه خود را به یارانه تولیدات کشاورزی اختصاص می‌دهند. در کنار یارانه‌های تولیدی، پرداخت یارانه به شکل بیمه‌های دیگری راهکارهای پیش رو هستند. این نوع از بیمه‌ها در کشورهای توسعه یافته اندک است، این مسأله چالش برانگیز نیست. راهکار بلندمدت برای حل یارانه‌های اثری مانند بزرگ‌ترین آزادسازی قیمت آن است. در جامعه چنین القا شده که افزایش قیمت بزرگ‌ترین در بلندمدت منجر به بالا رفتن قیمت کالاهای و خدمات می‌شود، در حالی که هم اکنون هم شاهد آن هستیم که قیمت کالاهای و خدمات بدن افزایش قیمت سوتخت، در حال افزایش هستند. به طور کلی، یکی از چالش‌های اصلی در خصوص هدفمند کردن یارانه‌های این است که تصمیم‌گیرندگان کشور بیش از آن که با مردم و اقسام مختلف جامعه در ارتباط باشند، با جناح‌ها و گروه‌های سیاسی در تماس هستند و آنها هستند که ذهنیت مسؤولان را شکل می‌کنند. لذا تابیری که اندیشه‌دهی شود، از زاویه دید ملی‌ترانی است که از کیسه ملت ایران و از درآمد نفت، مسایل را حل می‌کنند. از سوی دیگر، عدم برخورد شفاف مسؤولان با مردم و عدم بهره‌برداری از مشارکت‌های مردمی در بخش‌های حوزه‌ها، سبب مقاومت اقسام مختلف جامعه در خصوص تغییرات و در نهایت، ایجاد نارضایتی و تنشی های عمومی در قبال هر گونه تغییرات می‌شود، در حالی که اگر رابطه مقامات و مردم اصلاح شود و در خصوص دلایل هر تغییری توضیح داده شود، مردم اهمیت مسأله را درک نموده و حتی مدافع آن خواهند بود. این مسأله نیازمند اصلاح بخش‌های اداری اقتصاد و بیمه سلامت دستگاه قضایی و مالیاتی و استخدام افراد باصلاحیت و حذف عناصر نالائق می‌باشد؛ ضمن‌این که نیازمند نوعی حرکت گستردگی فرهنگی است.